I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1287/95

af 22. maj 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 729/70 om finansiering af den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Ansvaret for kontrollen med udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, påhviler først og fremmest medlemsstaterne, der udpeger bestemte kontorer og organer til at betale udgifterne; medlemsstaterne er ansvarlige for en fuldstændig og effektiv kontrol; Kommissionen, der er ansvarlig for EF-budgettets gennemførelse, skal efterprøve de forhold, hvorunder udbetalingerne og kontrollen er gennemført; Kommissionen må kun finansiere udgifter, når der foreligger den fornødne garanti for, at fællesskabsbestemmelserne er overholdt; inden for et decentraliseret system for forvaltning af EF-udgifter er det væsentligt, at Kommissionen som den institution, der er ansvarlig for finansieringen, får adgang til og mulighed for at foretage enhver form for efterprøvning af forvaltningen af udgifterne, som den anser for nødvendig, og at der er effektiv og fuldstændig åbenhed og gensidig bistand mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

ved regnskabsafslutningen er Kommissionen kun i stand til inden for en rimelig frist at bestemme de samlede udgifter, der kan afholdes over Garantisektionens almindelige regnskab, hvis den har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilstrækkelig og gennemsigtig, og at de udbetalende organer har efterprøvet, om de betalingsansøgninger, de behandler, er lovlige og korrekte; det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne godkender de udbetalende organer; for at sikre ensartethed med hensyn til de normer, der kræves for godkendelse i medlemsstaterne, udarbejder Kommissionen retningslinjer for de kriterier, der skal anvendes; i denne forbindelse bør der kun finansieres udgifter, der er afholdt af udbetalende organer, som medlemsstaterne har godkendt; med henblik på den nationale kontrols gennemsigtighed, bl.a. med hensyn til procedurerne for betalingsanvisning, udgifternes fastsættelse og betaling, kan det eventuelt være nødvendigt at begrænse antallet af de kontorer og organer, som disse ansvarområder uddelegeres til, dog under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige regler;

den decentrale forvaltning af EF-midlerne, navnlig efter reformen af den fælles landbrugspolitik, medfører, at der skal udpeges adskillige udbetalende organer; som følge heraf skal der, når en medlemsstat godkender mere end ét udbetalende organ, etableres et forbindelsesorgan, der skal fremme en ensartet forvaltning af midlerne, sikre forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte udbetalende organer og sørge for, at de af Kommissionen ønskede oplysninger vedrørende flere udbetalende organers transaktioner hurtigt stilles til rådighed;

det er strengt nødvendigt at forkorte fristen for vedtagelse af beslutningen om regnskabsafslutningen; der bør derfor i videst muligt omfang drages nytte af edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen; når Kommissionen foretager sin efterprøvning, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og på edb;

én samlet årlig beslutning om regnskabsafslutning giver anledning til mange vanskeligheder, fordi den for et givet regnskabsår for alle foranstaltninger henhørende under EUGFL, Garantisektionen, i alle medlemsstaterne samtidig omfatter regnskabskontrol og kontrol af udgifternes overensstemmelse med EF-retsforskrifterne; denne samlede beslutning kan kun træffes med forsinkelse og ledsages alligevel af forbehold og udskilte beløb; beslutningen bør derfor opsplittes i to typer beslutninger: den

(1) EFT nr. C 284 af 12. 10. 1994, s. 1.
(2) EFT nr. C 89 af 10. 4. 1995.
(3) EFT nr. C 383 af 31. 12. 1994, s. 1.

ene om aflæggelse og afslutning af regnskaberne for Garantisektionen for det pågældende år og den anden om de følger, herunder finansielle korrektioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen af, om udgifterne er i overensstemmelse med EF-retsforskrifterne;

undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med EF-retsforskrifterne, de deraf følgende finansielle korrektioner og de pågældende afgørelser om decharge, skal derfor ikke været knyttet til gennemførelsen af budgettet i et givet regnskabsår, og det er nødvendigt at fastsætte en maksimumsperiode, som de følger, der skal drages af resultaterne af undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med EF-retsforskrifterne, kan vedrøre;

forordning (EØF) nr. 729/70 (1) bør derfor ændres, navnlig ved ophævelse af visse af dens bestemmelser, som er blevet overflødige —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 729/70 ændres således:

1) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

1. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om,

a) hvilke kontorer og organer der er godkendt til at betale de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter, i det følgende benævnt »udbetalende organer«.

Udbetalende organer er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, der skal foretages inden for deres respektive områder, yder tilstrækkelig garanti for,

— at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede og i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling

— at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt, og

— at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

Relevant dokumentation om grundlaget for de foretagne udbetalinger og om gennemførelsen af den foreskrevne administrative og fysiske kontrol skal være til rådighed for de udbetalende organer. Hvis den relevante dokumentation opbevares hos det organ, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, skal dette tilsende det udbetalende organ rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der truffet som resultat heraf

b) hvis mere end ét udbetalende organ godkendes, da hvilket kontor eller organ den overdrager ansvaret for dels at indsamle og sende oplysningerne til Kommissionen, dels at fremme en harmoniseret anvendelse af fællesskabsreglerne, i det følgende benævnt »forbindelsesorgan«.

Kun udgifter, der er afholdt af godkendte udbetalende organer, kan finansieres af Fællesskabet.

2. Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af de godkendte udbetalende organer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter afholdes på tilfredsstillende administrative og regnskabsmæssige betingelser.

3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nedenstående oplysninger om de udbetalende organer:

— benævnelse og status

— betingelser for administration, regnskabsføring og intern kontrol, hvorunder betalinger forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets regler for den fælles landbrugspolitik foretages

— godkendelsesdokumentet.

Kommissionen underrettes omgående om enhver ændring.

4. Opfylder et godkendt udbetalende organ ikke eller ikke længere en eller flere af godkendelsesbetingelserne, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre det udbetalende organ foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen herom.

5. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i stk. 1, litra a), nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af forskud på konteringen af de udgifter, der afholdes i en bestemt referenceperiode. Indtil ovennævnte forskud udbetales, udlægges de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter af medlemsstaterne alt efter de godkendte udbetalende organers behov.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.«

2) Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

1. Medlemsstaterne sender med regelmæssig mellemrum Kommissionen nedenstående oplysninger vedrørende de i artikel 4 nævnte godkendte udbetalende organer og forbindelsesorganer for så vidt angår de af Garantisektionen finansierede foranstaltninger:

a) udgiftsanmeldelser og overslag over de finansielle behov

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

b) årsregnskaber med de for deres afslutning nødvendige oplysninger samt en attest om, at de fremsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige.

2. Efter høring af Fondskomitéen

a) træffer Kommissionen beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte udbetalende organer afholder. Udgifterne i oktober henhører under oktober, hvis de er afholdt mellem den 1. og den 15., og under november, hvis de er afholdt mellem den 16. og den 31. Forskuddene udbetales til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

Der kan udbetales supplerende forskud, og Fondskomitéen skal i så fald informeres herom ved den følgende høring

b) afslutter Kommissionen inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår de udbetalende organers regnskaber på grundlag af de i stk. 1, litra b), nævnte oplysninger.

Beslutningen om regnskabsafslutning er betinget af, at de indsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige.

Beslutningen foregriber ikke senere beslutninger efter litra c)

c) træffer Kommissionen beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen når frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en forligsprocedure inden for en frist på fire måneder; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og alvor samt den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterforskning. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser, der skal drages

— af uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2

— på grund af statsstøtte eller overtrædelser, som de i traktatens artikel 93 og 169 omhandlede procedurer er indledt for.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13. Bestemmelserne skal bl.a. vedrøre attesteringen af regnskaberne som omhandlet i stk. 1 samt procedurerne for beslutningerne som omhandlet i stk. 2.«

3) Artikel 5a affattes således:

»*Artikel 5a*

For at tage hensyn til eventuelle vanskeligheder, som visse medlemsstater måtte støde på i forbindelse med indførelsen af den i artikel 4, stk. 5, omhandlede ordning, kan passende foranstaltninger med henblik på, at Fællesskabet helt eller delvis afholder renteudgifterne herved, vedtages efter proceduren i artikel 13.«

4) Artikel 8, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»De tilbagebetalte beløb indbetales til de godkendte udbetalende organer, der trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af EUGFL. Renter af tilbagebetalte eller for sent indbetalte beløb indbetales til EUGFL.«

5) Artikel 9, stk. 2, første punktum, affattes således:

»2. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne har gennemført i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 188 C og enhver kontrol, der er organiseret på grundlag af traktatens artikel 209, litra c), har de tjenestemænd, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage efterprøvninger på stedet, adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EUGFL finansierede udgifter, herunder oplysninger, der er registreret eller opbevares på edb.«

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den regnskabsperiode, der begynder den 16. oktober 1995.

2. Afvisning af finansiering som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70, må ikke vedrøre udgifter, der er anmeldt for en regnskabsperiode, der ligger forud for den 16. oktober 1992, men uden at dette berører beslutningerne vedrørende regnskabsafslutning for regnskabsperioder før ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 1995.

På Rådets vegne

A. MADELIN

Formand